

JEGGER

NR. 4 JUNI 2014 ÅRGANG 19 LØSSALG 89,-

STORTEST: Jakthatter

Så hatten passer

25 sider
våpen, utstyr
og nyheter

RÅDYRJAKT
med dachs

Dammens konge
Beverjakt på grensen

MONTERÍA; drivjakt på spansk FASAN for fote NYHETER fra IWA

SKOGSFUGLJAKT MED SPANIELS

Den stille jakta

VITRING:

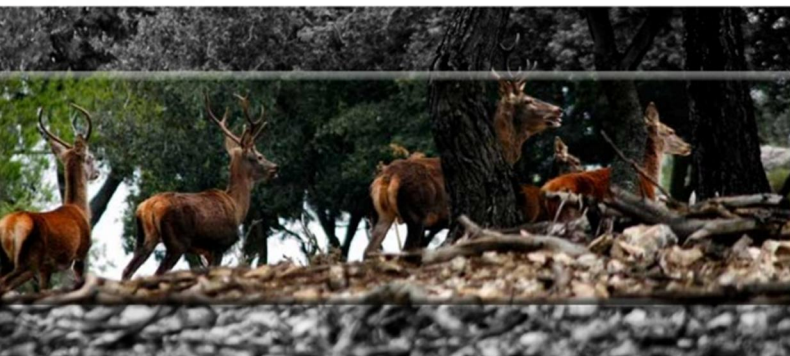
gi hunden optimale forhold

48004	
7 023060 801793	
bc	0179 004 Pris 89,-
MANN LIVSSTIL	

JEGGER, HUND & VÅPEN · NORGES STØRSTE JAKTBLAD

Drivjakt på spansk

Plasser 30 skyteglade jegere rundt omkring i en nasjonalpark og slipp løs 500 jaktgale og langbeinte hunder! Søreuropeisk jaktkultur er veldig forskjellig fra den nordiske, og noen vil nok kalle dette nærmest for slakt.

MYE HJORT: Kun hvert fjerde eller femte år arrangeres det drivjakt i hver nasjonalpark, som et nødvendig ledd i hjorteforvaltningen. Som oftest borger dette for store bestander å jakte på.

DET BEGYNNER heller dårlig for oss den første av to dagers skikkelig spansk Montería, med drømmer om skuddsjanser så det virkelige monner og flokker med hjort så mange og tallrike at vi ville gå tomme for skudd i løpet av den første timen!

Hvilken godtenn nedtur at noe så enkelt som fugtighet da skal stoppe oss fra å oppleve våre fantasiers store, våte drømmekjakt. Rå og klam tåke, skikkelig skodde ligger helt ned på spisetallet hvor vi forsøker å trøste oss med et glass Vino Tinto eller to. Optimismen er på sterkt vikende front etter å ha ventet på det minste tegn til bokstavelig talt lysere utsikter.

Takkehavet kommer og går, av og til puster en svak sonnabrís liv i glødende håp til vår felles jegerskare som er samlet fra Østerrike, Tyskland, Frankrike, Belgia, Spania, Danmark og altså en håndfull nordmenn. Et par og tretti forhåpningsfulle jegere som klanner seg til muligheten for at takkehavet skal lette, men like kjøpt som håp synes, like kjøpt viskes det ut av ny fukt.

Disse uforutsette problemene taltes noe forskjellig, det nå nok innrømmes, litt av plutselig jages tåka på flukt av noen kraftigere pust fra vest, og klarsiget til jakt gis av representantene for det lokale Policia, som består av noen staute, alvorlige karer med Guardia Civil i klartekst på ryggen.

I hui og hast blir vi kjørt ut til våre respektive poster, som ble fordelt ved en høytlidelig trekning dagen før. Naturlig nok er om mulig forhåpningene enda større, etter å ha vekstet mellom håp og mistro hele formiddagen. For jeg får installert meg på posten, som virker svært lovende med et godt og bredt skuddfelt

SOSIAL HAPPENING: En spansk Montería er ikke bare jakt, det er like mye en sosial begivenhet hvor man spiser godt, drikker godt (etter jakt!) og ikke minst omgås gode venner!

med en betryggende åskam som skuddfang, smeller de første skuddene!

Men skam på den som gleder seg for tidlig! Min personlige jaktaasistent, som skal holde orden på og oversikt over resultatet av mine avgitte skudd, forklarer på kv spansk at jakta likevel er stoppet.

Guardia Civil tar ingen sjanser, for nå har skudda om mulig blitt enda tykkere i høyden, og da anses forholdsvis enda farligere for drifverne at de avblåser jakta.

Selvfolgelig om mulig enda mer skuffende, men naturligvis det eneste riktige.

Ny dag, nye ... Ingen forventninger er mindre når søndagen endelig opprinner og vi på nytt stabler oss inn i minibusene. Denne gangen med kurs for Sierra Morena, en av hovedfjellkjedene i Spania. Nærmere bestemt skal vi i dag jakte i en nasjonalpark som heter Despeñaperros Natural Park.

En liten times kjøretur og de flate jordbruksområdene endrer betydelig karakter, til bratte fjell og om ikke dype daler, så i alle fall markerte søkk. Frammettet av hunder er like bra i dag, og i tillegg 10-12 muldyr som skal brukes til å frakte felte dyr til bilvei.

Også i dag henger faktisk skodda som hatter rundt de høyeste toppene, og etter en relativt kjøpp frokost tar arrangøren Antonio Teurel, som driver det spanske jaktreseiselskapet Iber Hunting, noen sjanser.

Det er bare å komme i gang! Kjøpp fordeling i firehjulstrækkerne og det bærer oppover i høyden. Sjøl hadde jeg trukket en post i den ytre, nærmeste ringen og må nok innrømme at jeg derfor kanskje ikke har de største forhåpningene. Som regel skjer det mer jo nærmere begivenhetenes sentrum man er.

Og bort sett fra en flokk på seks-åtte buker som stuper ut i la minst 170-180 meter ovenfor meg, skjer det lite eller ingen ting av interesse hos meg. I alle fall ikke innenfor noen lunde skuddhold!

Men som antatt skjer det desto mer lenger inn og rundt en markert gryte i terrenget, sjelden eller aldri har jeg hørt såpass heftig og intens lidgjøvning i løpet av kort tid. Tydeligvis er det mange drivne drivjaktsskyttere her, fordi smellene fra en og samme skyttere kommer så kjøpt at vedkommende nødvendigvis må være utrustet med en halvautomatisk rifle.

LANGBEINTE HUNDER: I Spania har man ikke påbudt om kortbeinte, drivende hunder til hjortevilt. Tvert i mot var hundene store, sterke og raske.

BARNETOG: Det er nok ofte primært hjort det felles mest av under de store, spanske drivjaktene. Men i en del områder er det også til dels sterke bestander av villsvin.

Det er tydelig bølge på bølge med dyr som kommer foran raske, jaktstisse hunder, og jeg gir ganske raskt opp å telle antall skudd. Men at mange ammunisjonsprodusenter har en rimelig god dag, det er hevet over enhver tvil!

Endelig. Jeg er bare sånn passe fornøyd med posten min som byr på relativt begrenset med trygg skuddfelt, kun 30-40 meter til to sider mitt opp på isryggen jeg sitter. For øvrig faller terrenget av til alle kanter og umuliggjør det å avgj skudd med sikker bakgrunn.

Med ett prikker sekretæren min meg på skuldra og angir med hodet at det foregår noe i den tettvokste åsiden bak meg. Tydelige lyder av dyr som nærmer seg, og så en eksplosjon av klaver som slår i stein og tunge kropp som brøyter seg vei i mot. Så skriker et kobbel hunder i og det formelig spruter hjort ut av tetta, femti meter til venstre.

Det er mest koller og ungdyr som kommer, kun én liten bukk som jeg i farta vurderer for liten til å bruke en av bukkensens mine på. Iver jeger har nemlig rett til å felle to bukker, fire koller og ingen begrensnings på villsvin per dag.

Første skuddet går, men uten synlig reaksjon, så en ny patron mates automatisk inn. Neste skudd går med noe lengre foranhold i neste glenne. Mer aner enn tor å være hundre prosent trygg, føler jeg meg likevel rimelig sikker på at det må ha vært to treff. Men det første kanskje litt langt bak?

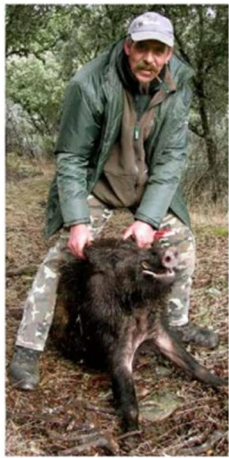
Dukken jogger videre i samme tempoet og blikket over høytrekken og blir boorte for meg. Bestandig så kjedelig ikke å se at påskutt villt faller, man blir sittende med en litt ungen følelse, usansett hvor god følelsen var i skuddøyeblikket.

Rundt omkring meg, og særlig som nevnt videre inn mot dalen, smeller det fortsatt til dels hektisk, men skuddene kommer noe mer puljvis. Det er tydelig at de mange hundene som streifer omkring stadig finner gjenstående dyr som de får fart på fram til postene.

En titt på klokka tilsier at dagens jakt går mot slutten, faktisk er vi allerede godt på overtid i forhold til de tre oppsatte timene. Men ennå skjer det som nevnt stadig noe rundt omkring, og så også hos meg!

En storvokst, kullsvart grisekropp brøyter ut av krammet femti meter nedenfor posten med samme kurs som hjortebukken. Ingen føykende galopp, men i løpet trav forflytter den seg kjøpt nok. Heldigvis er undervegetasjonen her såpass glissen at jeg får på både ett og to gode skudd, før den også tipper over haugen og forsvinner ut på bakksiden.

Villsvin i farta. Heller ikke denne gangen ter jeg banne på ufallnet, men vet av erfaring at villsvin kan være rimelig hardskutte og fort på noen meter una selv med godt plasserte skudd. Sekretæren gjør noen megetsigende for skudd.

PERSONLIG SEKRETÆR: Alle jegerne hadde med sin egen hjelper på post, både for å hjelpe skytteren til raskere å oppdage dyrene, og ikke minst holde orden på hva og hvor dyrene ble påskutt.

hodebevegelser, tydelig ikke helt overbevist om resultatet av dobbeltskuddene mine.

Klok av skade har jeg i mellomtiden lastet opp magasinet nok en gang og heftige lyder i krattskogen svinger meg rundt og på hugget. Denne gangen er det fem-seks dyr som virkelig strekker ut over lysningen, men avstanden er nå bare et godt haghold. Den første kolla er stor og fin, så den får gå, men nummer to går rett i bakken i smellen. Deretter tildeles en mindre bukk et raskt skudd som tydelig tar, men ikke godt nok, så et oppfølgingskudd avslutter det hele.

Men da er det nok, synes jeg. I tillegg til de fire hjortene jeg kan se ligge fra posten min, har jeg jo to påskutte dyr også.

Fremdeles er spanskene min ikke direkte imponerende, men jeg får forklart sekretæren at jeg ikke vil skyte på flere dyr, men se etter de påskutte i stedet. Heldigvis får jeg øye på en brun bakende som ligger ti meter over høybrekken, det er en absolutt fin 11-takker som er godt å få bekreftet død.

Går så litt tilbake og ned ei glenne mot skogsbilveien der jeg så et siste glimt av grisen jeg også skjøt på. Finer med en gang til dels godt med blod og tydelige sprangspor i grusveien fra et hardt truffet dyr. Aner en

GODE HJELPERE: Et titalt muldyrekvipasjer sto klare til å frakte de skutte dyrene fram til bilvei, slik at nedtransporten av felt vitt ble så rask og enkel som mulig.

DAGENS DESIDERT MINSTE: Denne danske jegeren satte sin ære i å skyte den minste lille grisen han så. Ingen dårlig prestasjon å treffe den på 100 meter. I alle fall sa han så!

svart klump i buskene et trettittalls meter lenger ned, og der ligger jammen griseknoen også!

Kanskje ikke så stor i kroppen som jeg hadde trodd, men absolutt fine huggtrener, ikke minst til å være i Spania, hvor det er langt mellom de virkelige store trofgrisene.

NB! Nye regler!

Som alle reisende jegere erfarer, er det ofte nye regler for transport av våpen og ammunisjon når man benytter fly. Fra og med 1. januar i år (2014) er det nå påbudt fra alle spanske flyplasser å transportere ammunisjon med fly i egen metallboks (II). Og den skal sendes som egen bagasje, altså ikke sammen med sluttstykket i kofferten din. Naturligvis må du også betale for det.

Det kan ta litt tid, så sørg for å være ute i god tid når du skal reise hjem igjen fra Spania med rifle og ammunisjon.

KREATIV LØSNING: Emballasjen for barnemat fra Nestle ble løsningen for en ulykkelig tysk jeger som ble nektet å ha med patronene hjem igjen, uten at de var oppbevart i metallboks!

JØGER FELD & VÅPEN, MARS/JUNI 2014

Fantastiske jaktmuligheter

FOR NORDMENN FLEST er Spania ensbetydende med sol, strand og ferie og det har det vært i om lag 50 år. Det er derfor på tide at norske jegere også får opp øynene for hvilket stort jaktland dette også er. I tillegg til vanlig smyg/brusjakt på hjort, er det gode bestander med hele fire forskjellige ibex-arter, samt ikke minst den vakre mankesauen, eller Barbary Sheep. Denne siste sauearten ble opprinnelig innført fra Marokko i løpet av 1970-årene og har i dag etablert så sterkt i mange områder at den utgjør en betydelig jaktbar ressurs.

Også gemse, mufflon og ikke minst villsvin er andre aktuelle og veldig aktuelle villarter. Når det gjelder småviltjakt, er det kanskje først og fremst rodhønsjakten som er det store i Spania. Denne knapt duestore hønsfuglen er en hurtig flyger som primært jaktes med stående fuglehunder. Et annet alternativ er vårkjøtt på rodhøns som foregår i fuglenes spilltid på våren.

Bli med JEGER på neste års Montería-jakt

Nye drivjakter blir arrangert også neste sesong (januar/februar 2015) av vår lokale arrangør Antonio Teurel. Er du interessert i å bli med JEGER på denne unike opplevelsen, ta kontakt for uforpliktende informasjon og eventuell påmelding: kvp@jeger.no

JEGER reiser!

Norges største JEGERmagasin utvider tilbudet til norske jegere og tilbyr spennende jaktreiser til utlandet. Gjennom Aller Travel er vi selvfølgelig medlem av Reisegarantifondet, og kombinert med JEGERs brede kontaktnett over hele verden, tilbyr vi nå mange spennende jaktreisemål. JEGERs reiseopplevelser går primært til destinasjoner hvor vi selv har testet ut jaktområdet, guider og opplegg.

Hjortejakt i Skottland, det nære utlandet!

MER INFO? Kontakt Frank Bratland, mobil 993 82 308, e-post frank@jeger.no eller Kåre Vidar Pedersen, mobil 932 45 326, e-post kvp@jeger.no